

Sygn. akt VI P 558/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Piórek
Ławnicy:	Alicja Furtak - Rozbicka Hanna Gozdek
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2019 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy T. K.

przeciwko (...) w G.

o przywrócenie do pracy i nakazanie złożenia oświadczenia woli

I. Powództwo oddała.

II. Zasądza od powoda T. K. na rzecz pozwanego (...)w G. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 558/17

UZASADNIENIE

Powód T. K. pozwem z dnia 15 września 2017 r. wystąpił przeciwko pozwanej (...)w G. o nakazanie przywrócenia do pracy poprzez złożenie pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia uwzględniające kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania, jak również zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że do dnia 28 lutego 2017 r. był zatrudniony w (...)w G.. Podał, iż na mocy przepisu art. 165 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r., Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, z dniem wejścia w życie przedmiotowej ustawy, tj. z dniem 1 marca 2017 r. stał się pracownikiem zatrudnionym w (...) w G..

Powód wskazał, że Dyrektor (...) w G. działając na podstawie art. 165 ust. 6 ustawy, Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, pismem z dnia 23 lutego 2017 r. poinformował, iż z dniem 1 marca 2017 r. będzie świadczył pracę w (...)w G. (miejsce pracy – (...) w M., miejsce wykonywania obowiązków służbowych (...) w G. Delegatura w G.).

Powód podniósł, że zgodnie z art. 165 ust. 7 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom w terminie do dnia 31 maja 2017 r. pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

W związku z faktem, iż w ramach realizacji powyższego przepisu zdecydowana większość osób zatrudnionych w komórce powoda otrzymała powyższe propozycje podał, iż pismem z dnia 25 maja 2017 r. wniósł do Dyrektora(...) w G. o przedłożenie propozycji pracy.

Następnie powód wskazał, że w ustawowym terminie, tj. do 31 maja 2017 r. nie otrzymał propozycji pracy, jak również odpowiedzi na wniosek z dnia 25 maja 2017 r., pismem z dnia 12 czerwca 2017 r. skierowanym do Dyrektora (...) w G. wezwał do usunięcia naruszenia prawa.

Pismem z dnia 7 czerwca 2017 r., z-ca Dyrektora (...)w G. wyznaczył mu do 31 sierpnia 2017 r. miejsce wykonywania obowiązków służbowych w Dziale (...)w Delegaturze w G.(...)w G.. Jednocześnie powód podał, że zgodnie z art. 170 ust. 1 pkt 1 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej – wobec braku przedstawienia propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, jego stosunek pracy wygasa z dniem 31 sierpnia 2017 r..

Ponadto, powód wskazał, że pismem z dnia 11 lipca 2017 r. z-ca Dyrektora (...)w G. odpowiadając na jego pisma z dnia 25 maja 2017 r. oraz z dnia 12 czerwca 2017 r., poinformował go, iż: Będąc zobowiązanym do prowadzenia polityki kadrowej realizowanej w ramach planu finansowego jednostki, nie mogę spełnić Pana oczekiwań i przedstawić propozycji służby lub propozycji pracy.

Odnosząc się do powyższej sytuacji powód podkreślił, iż będąc pracownikiem(...) w G., na mocy art. 165 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r., Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, z dniem 1 marca 2017 r. stał się pracownikiem (...) zatrudnionym w (...)w G..

W ocenie powoda, na podstawie art. 165 ust. 7 ww. ustawy do dnia 31 maja 2017 r. powinna mu zostać złożona propozycja pracy.

Powód nadmieniał, że ustawodawca w ww. przepisie określił, iż dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r. pisemną propozycję (...). Według powoda konstrukcja powyższego przepisu jednoznacznie wskazuje, iż co do zasady powyższą propozycję otrzymuje każdy pracownik/funkcjonariusz Krajowej Administracji Skarbowej.

Za zastosowaniem powyższej wykładni, w ocenie powoda, przemawia również fakt, iż jest ona korzystna dla pracownika, a to z kolei koreluje z zasadami obowiązującymi przy interpretacji niejasnych przepisów prawa pracy.

Powód wskazał, iż w jego ocenie nieotrzymanie propozycji pracy jest tożsame ze zwolnieniem z pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

Według powoda nieprzedłożenie mu propozycji pracy jest ewidentnym naruszeniem przepisu art. 165 ust. 7 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej. Dodatkowo powód podał, że biorąc pod uwagę wytyczne, jakie winny być brane pod uwagę podczas procesu składania propozycji zawarte w ww. art. tj. posiadane przez niego kwalifikacje, przebieg dotychczasowej pracy, ewidentnie powinny doprowadzić do przedstawienia propozycji pracy. (pozew, k. 2-5, 22-22v)

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) w G. wniosła o odrzucenie pozwu z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej, a w sytuacji uznania dopuszczalności drogi sądowej oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanej wg norm przepisanych

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że powód był zatrudniony w pozwanej (...) w G. do dnia 31 sierpnia 2017 r. na podstawie umowy o pracę zawartej 1 września 2003 r. z (...)w G.. Stosunek zatrudnienia ustał w wyniku wygaśnięcia na podstawie art. 170 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

W ocenie pozwanej, powołane przez powoda argumenty w żaden sposób nie wskazują na naruszenie przez pozwaną przepisów o wygaśnięciu stosunku pracy wynikające z ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej. Pozwana podniosła, że wejście w życie ustawy KAS oraz ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej oraz związana z tym reorganizacja spowodowała konieczność ukształtowania nowej struktury organizacyjnej, jaką jest Krajowa Administracja Skarbowa, w skład której wchodzi odrębne niegdyś jednostki organizacyjne takie jak izby skarbowe, urzędy skarbowe, urzędy kontroli skarbowej oraz izby celne i urzędy celne wraz z podległymi oddziałami celnymi.

Pozwana podniosła, że instytucja wygaśnięcia stosunku pracy jest jednym z prawnie dopuszczalnych sposobów ustania stosunku pracy. Możliwość taką przewiduje art. 62 k.p. w myśl, którego umowa wygasa w przypadkach określonych w kodeksie oraz w przepisach szczególnych. W ocenie pozwanego, w niniejszej sprawie takim przepisem szczególnym jest art. 170 ust. 1 pkt 1 PWKAS. Wygaśnięcie umowy o pracę następuje z chwilą spełnienia się okoliczności, z którymi prawo wiąże skutek w postaci ustania stosunku pracy.

Pozwana podała, że w niniejszej sprawie okolicznością taką jest nieotrzymanie pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia do dnia 31 maja 2017 r..

W ocenie pozwanego, w niniejszej sprawie spełnione zostały ustawowe przesłanki wygaśnięcia stosunku pracy, o których mowa w art. 170 ust. 1 pkt 1 PWKAS. Pozwana podała, że powód był pracownikiem (...)w G. oraz do dnia 31 maja 2017 r. nie zostały powodowi zaproponowane nowe warunki pracy. Ponadto pozwana nadmieniła, że wygaśnięcie z dniem 31 sierpnia 2017 r. stosunku pracy powoda nie było następstwem naruszenia przez pracodawcę przepisów o wygaśnięciu stosunku pracy wynikających z ustawy wprowadzającej KAS, natomiast przepisy PWKAS w części regulującej zagadnienie składania propozycji zatrudnienia/pełnienia służby nie przewidują poddania tego rodzaju spraw sądom powszechnym.

Pozwana podniosła, że nowa struktura i zadania jednostek KAS nie była powtórzeniem dotychczasowych struktur organizacyjnych i zadaniowych jednostek administracji podatkowej. Wprowadzenie nowych rozwiązań, np. informatycznych przesunęło wiele zadań w sferę nie wymagającą tak intensywnego udziału pracowników. Ponadto, Minister Rozwoju i Finansów trzema kolejnymi decyzjami obniżył ilość etatów dla (...)w G., a co się z tym wiąże także wysokość funduszu płac. Pozwany wskazał, że zmniejszenie liczby etatów dotyczyło wszystkich trzech grup zawodowych, tj. funkcjonariuszy celno-skarbowych (oznaczenie tej grupy zawodowej w decyzji MRiF to 4050), pracowników służby cywilnej (oznaczenie 4120) oraz pozostałych (oznaczenie tej grupy to 4110).

Pozwana wskazała, że opisana powyżej sytuacja, w tym ograniczenia etatowe oraz fundusz płac, niewątpliwie przełożyła się na decyzję dyrektora (...) w G. w zakresie zmniejszenia zatrudnienia. W ocenie pozwanej, nie sposób zatem uznać, że brak propozycji dla niektórych pracowników stanowił naruszenie obowiązujących przepisów.

Dodatkowo pozwana podniosła, że powód poza opisaniem przebiegu swojego dotychczasowego zatrudnienia, nie wykazał, że pozwana dopuściła się w stosunku do powoda naruszenia wskazanych w pozwie przepisów dotyczących zmian w KAS, do czego na mocy art. 6 kc w zw. z art. 300 k.p. był zobowiązany. Pozwana podała, że odnosząc się do otrzymanych przez powoda pozytywnych ocen okresowych wskazać należy, że były one adekwatne do stopnia skomplikowania powierzonych powodowi zadań, natomiast nie stanowiły gwarancji zatrudnienia, tym bardziej w obliczu przeprowadzonej reformy struktur oraz zatrudnienia, zwłaszcza wobec braku możliwości i perspektyw powierzenia powodowi zadań innego rodzaju. (odpowiedź na pozew, k. 29-32v)

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2018 r. Sąd postanowił odmówić odrzucenia pozwu. (k. 43)

Postanowieniem z dnia 28 maja 2018 r., w sprawie o sygn. akt VII Pz 31/18 Sąd Okręgowy w Gdańsku na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 10 stycznia 2018 r. postanowił oddalić zażalenie. (k. 85-89)

Na rozprawie w dniu 7 września 2018 r. powód oświadczył, że podtrzymuje wszelkie tezy zawarte w pozwie.

Jednocześnie powód podniósł, iż pozwana argumentuje nieprzedstawienie propozycji ograniczeniami etatowymi, które otrzymał z Ministerstwa wskazując, że od września 2017 r. w Biuletynie Informacji Publicznej są ogłaszane nabory na poszczególne stanowiska. Powód podał, że gdy miał otrzymać propozycję nie było etatów i gdy nie dostał propozycji, wówczas powstały etaty. W ocenie powoda, podtrzymując dotychczasowe stanowisko, nieprzedstawienie propozycji było niezgodne z prawem, na podstawie art. 165 ust. 7 ustawy wprowadzającej przepisy o KAS.

Powód wskazał, że ustawodawca określił sytuację, w której osoby nie otrzymują propozycji pracy, natomiast nie przedstawił żadnych konkretnie kryteriów jakie to mają być osoby, jakie grupy. Przedstawił pewną grupę osób, która nie może być zatrudniona w Administracji Skarbowej, skoro nie ma innych szczegółowych uregulowań, ta sytuacja dotyczy tych osób, które są zawarte w art. 144 ww. ustawy, które nie mogą zostać zatrudnione. Pozostałe osoby z art. 165 ust. 7 ww. ustawy skoro ustawodawca przedstawił w ten sposób, że nie zawarł żadnych ograniczeń i wyłączeń, w ocenie powoda powinno się stosować wykładnię rozszerzającą. Nie ma tutaj wyłączenia, ani kryteriów, które by wyłączały, podlegały ocenie i były warunkiem przedstawienia tych propozycji. W tym samym artykule zawarte jest, że przy składaniu propozycji trzeba uwzględnić wykształcenie, miejsce zamieszkania, dotychczasowy przebieg służby. Powód podniósł, że nie można tego traktować jako elementów, które by warunkowały samą istotę przedstawienia lub nieprzedstawienia propozycji. Dyrektor składając propozycję winien brać te argumenty, elementy pod uwagę, czyli kwalifikacje, przebieg służby, miejsce zamieszkania.

Pełnomocnik pozwanej podtrzymał stanowisko zawarte w odpowiedzi na pozew. W ocenie pozwanej żadne przepisy nie gwarantowały, że pracownicy, którzy pracowali otrzymają propozycję. (k. 98-99)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. K. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę od 1 września 2003 r. na czas nieokreślony, w tym :

-w okresie przed reorganizacją od 1 września 2003 r. do 28 lutego 2017 r. w (...)w G. ((...) w G.) na skutek przeniesienia służbowego z (...)w G. ,

- od dnia 1 marca 2017 r. do 31 sierpnia 2017 r. w(...) w G.,

w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie zatrudnienia powód wykonywał pracę na stanowisku starszego referenta oraz starszego inspektora akcyzowego. Z dniem 1 lutego 2004r. nadano powodowi stopień służbowy starszego dyspozytora celnego.

Powód będąc pracownikiem(...)w G., na mocy art. 165 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r., Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, z dniem 1 marca 2017 r. stał się pracownikiem Krajowej Administracji Skarbowej zatrudnionym w (...)w G..

Stosunek pracy powoda ustał w wyniku wygaśnięcia, na podstawie art. 170 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r., Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, tj. z dniem 31 sierpnia 2017 r.- powodowi nie przedstawiono propozycji pracy albo służby .

Powód w dniu 23 września 1999r. uzyskał dyplom studiów wyższych zawodowych 3 letnich na kierunku administracja w zakresie administracji samorządowej . W roku akademickim 2008/2009 powód ukończył dwusemestralne studia podyplomowe na Wydziale Prawa Wyższej Szkoły (...) z zakresu prawa podatkowego .

Miejscem zamieszkania powoda jest M..

(Dowód : umowy o pracę, k. 2, 16, 19 akt osobowych powoda cz. B; przeniesienie powoda do (...) w G. (...) G., k. 22 akt osobowych powoda cz. B; świadectwo pracy, k. 24 akt osobowych powoda cz. B; aneks do umowy o pracę, k. 29, 63, 66-67, 95 akt osobowych powoda cz. B; aneks do aktu mianowania, k. 32 akt osobowych powoda cz. B; powierzenie obowiązków, k. 40 akt osobowych powoda cz. B; zmiana stanowiska, k. 68 akt osobowych powoda cz. B; informacja o świadczeniu pracy w (...) w G., k. 7; świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2017 r. oraz 8 września 2017 r., akta osobowe powoda cz. C nienumerowane; zeznania powoda, k. 270-274 (nagranie czas: 00:05:36-00:59:42, dyplom k. 2 cz a akt osobowych , dyplom k. 15 cz a akt osobowych , aneks do aktu mianowania k. 32 cz b akt osobowych)

W okresie od 4 kwietnia 2013 roku do 28 lipca 2014 roku powód T. K. czterokrotnie odmówił podpisania przedstawianych mu kolejnych kart zakresu obowiązków i uprawnień, a ostatnie takie zdarzenie miało miejsce 27 czerwca 2014 roku.

Karta zakresu obowiązków i uprawnień przewidywała jako obowiązki powoda na zajmowanym stanowisku m.in.:

- 1) prowadzenie postępowań w pierwszej instancji w zakresie podatku akcyzowego w celu wydania rozstrzygnięcia,
- 2) przyjmowanie rejestrowanie i ewidencjonowanie podatników oraz składanej deklaracji podatku akcyzowego i podatku od gier oraz informacji wymaganych ustawą o podatku akcyzowym, a także informacji w sprawie opłaty paliwowej w celu gromadzenia dokumentowania i dostarczanie aktualnej i dokładnej informacji finansowej,
- 3) prowadzenie postępowań w pierwszej instancji w zakresie uregulowanym ustawą o grach hazardowych w celu wydania rozstrzygnięcia,
- 4) prowadzenie postępowań w pierwszej instancji w zakresie opłaty paliwowej od paliw silnikowych,
- 5) przeprowadzanie czynności sprawdzających w celu ustalenia stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami w celu merytorycznego rozstrzygnięcia wniosku,
- 6) przygotowywanie danych i opracowywanie analiz w zakresie właściwości komórki w celu przekazania informacji z zakresu funkcjonowania referatu,
- 7) prowadzenie postępowań podatkowych w zakresie stosowania generalnego i ryczałtowego zabezpieczenia akcyzowego w innych formach niż weksła w celu wydania rozstrzygnięcia,
- 8) wydawanie zaświadczeń o niezaleganiu w podatku akcyzowym w celu potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego,
- 9) archiwizowanie dokumentacji,
- 10) rejestrowanie w systemie Z. danych wynikających z rozstrzygnięć wydanych w komórkach merytorycznych,
- 11) prowadzenie postępowań w zakresie dokonywania zabezpieczenia na majątku podatnika,
- 12) prowadzenie rejestrów i ewidencji w zakresie należącym do właściwości referatu,
- 13) przekazywanie właściwym komórkom merytorycznym materiałów dotyczących stwierdzonych nieprawidłowości,
- 14) opracowywanie stanowiska urzędu celnego zawierającego analizę i oceny zarzutów w ramach rozpatrywania środków odwoławczych i skarg
- 15) wykonywanie innych czynności wynikających z przepisów szczególnych oraz poleceń służbowych przełożonego (pkt 32).

Do zakresu obowiązków powoda należało zarówno wykonywanie zadań z zakresu sprawozdawczości jak i z zakresu postępowań w związku z podatkiem akcyzowym, przy czym w stosunku do powoda nie był w jego zakresie obowiązków żadnego wyłączenia, co do poszczególnych kategorii spraw z zakresu podatku akcyzowego.

Pismem z dnia 28 lipca 2014 r. Naczelnik (...) w G. poinformował Dyrektora (...)w G., że powód dopuścił się zachowań, które uznać należy za naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej w rozumieniu art. 113 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej.

Wskazał, że w okresie od 4 kwietnia 2013 r. powód czterokrotnie odmówił podpisania przedstawianych mu kolejnych kart zakresu obowiązków i uprawnień. Ostatnie takie zdarzenie miało miejsce w dniu 27 czerwca 2014 r., kiedy to powód odmówił przyjęcia do wiadomości i stosowania przedstawionej mu karty zakresu obowiązków i uprawnień. Okoliczności te zostały opisane w notatce służbowej sporządzonej w dniu 27 czerwca 2014 r. (sygn.. (...)). W nawiązującym do m.in. powyższej sytuacji w piśmie Zastępcy Dyrektora(...) w G. nr(...). Z dnia 4 lipca 2014 r. skierowanym do powoda, został on pouczone, że „odmowa przyjęcia do wiadomości i stosowania przygotowanej zgodnie z obowiązującymi regulacjami „Karty zakresu obowiązków uprawnień”, może być uznana za naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej, skutkujące pociągnięciem do odpowiedzialności dyscyplinarnej”. Pomimo zapoznania się z tą informacją, poproszony przez Zastępcę Naczelnika (...) w G. w przedmiotowej sprawie, powód podtrzymał odmowę przyjęcia do wiadomości i stosowania karty zakresu obowiązków i uprawnień przedstawionej mu w dniu 27 czerwca 2014 r.. Zdarzenie to znalazło odzwierciedlenie w notatce służbowej sporządzonej w dniu 16 lipca 2014 r. (sygn.(...)).

W dniu 30 czerwca 2014 r. powód na piśmie (sygn.(...))odmówił wykonania dwóch ustnych poleceń służbowych wydanych mu przez bezpośredniego przełożonego, p.o. Kierownika (...) R. S.. Polecenia te dotyczyły przygotowania danych dotyczących sprawozdawczości półrocznej S.C.-4 za I półrocze 2014 r. oraz przygotowania danych dotyczących mierników kontroli zarządczej na koniec czerwca 2014 r.. W dniu 2 lipca 2014 r. (sygn.(...)) powód ponownie odmówił wykonania ww. poleceń bez zachowania trybu określonego w art. 77 ustawy o służbie cywilnej, naruszając tym samym przepisy tego artykułu.

W dniu 24 lipca 2014 r. powód na piśmie (sygn.(...)) odmówił wykonania polecenia (wyrażonego poprzez dekretację na piśmie oraz w systemie Kancelaria) załatwienia sprawy przekazanej przez (...) w G. w formie pisma nr (...) z dnia 8 lipca 2014 r. (prośba o opinię w sprawie produkcji papierosów z tzw. cygar) wydanego mu przez bezpośredniego przełożonego, p.o. Kierownika (...) R. S.. W dniu 24 lipca 2014 r. przełożony potwierdził na piśmie (sygn. (...)) wspomniane polecenie zgodnie z art. 77 ustawy o służbie cywilnej. W piśmie, także z dnia 24 lipca 2014 r.(sygn.(...)), powód ponownie odmówił wykonania ww. poleceń bez zachowania trybu określonego w przywołanym już art. 77 ustawy o służbie cywilnej, naruszając tym samym przepisy tego artykułu.

W związku z powyższym, Naczelnik(...) w G. wniósł o wszczęcie wobec powoda postępowania wyjaśniającego w rozumieniu art. 125 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 15 kwietnia 2015 r. w W. i po rozpoznaniu sprawy powoda obwinionego o naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej określonych w art. 77 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej oraz art. 100 § 2 pkt 2 k.p. oraz § 6 pkt 1 Regulaminu Służby i Pracy (...)w G., G. i S., tj. niewykonania polecenia służbowego i nieprzestrzeganiu regulaminu pracy i ustalonego w zakładzie pracy porządku, polegających na:

- odmowie wykonania polecenia służbowego wydanego w dniu 30 czerwca 2014 r. polegającego na przygotowaniu danych statystycznych do sprawozdawczości S.C. – 4 i określenia poziomu mierników,
- odmowie przyjęcia do wiadomości i podpisania karty zakresów, obowiązków i uprawnień w okresie od 4 kwietnia 2013 r. do 27 czerwca 2014 r.,

na skutek odwołania powoda z dnia 24 grudnia 2014 r. od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej w Służbie Cywilnej (...)w G. z dnia 17 grudnia 2014 r., uznającego go winnym popełnienia czynów stanowiących naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej określonych w art. 77 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej oraz art. 100 § 2 pkt 2 k.p. oraz § 6 pkt 1 Regulaminu Służby i Pracy(...)w G. i w (...) w G., G. i S., tj. niewykonania polecenia służbowego oraz nieprzestrzegania regulaminu pracy i ustalonego w zakładzie pracy porządku i wymierzającego mu karę dyscyplinarną w postaci nagany,

postanowiła zmienić orzeczenie dyscyplinarne wydane w I instancji w części dotyczącej kary i na podstawie art. 114 ust. 2 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej orzec karę upomnienia.

Na skutek odwołania powoda od orzeczenia Wyższej Komisji Dyscyplinarnej(...)w W. z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt (...), Sąd Apelacyjny – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. wyrokiem z dnia 6 listopada 2015 r. oddalił odwołanie.

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu do ww. wyroku wskazał, iż zgodnie z art. 77 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 2018, poz. 1559) członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany wykonywać polecenia służbowe przełożonych (ust. 1). Jeżeli członek korpusu służby cywilnej jest przekonany, że polecenie jest niezgodne z prawem albo zawiera znamiona pomyłki, jest on obowiązany na piśmie poinformować o tym przełożonego. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia jest obowiązany je wykonać (ust. 2). Członek korpusu służby cywilnej nie wykonuje polecenia, jeżeli prowadziłoby to do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o czym niezwłocznie informuje dyrektora generalnego urzędu (ust. 3).

Do obowiązków kwalifikowanych mających szczególne znaczenie w służbie cywilnej zalicza się obowiązek wykonywania poleceń służbowych, na gruncie kodeksu pracy sformułowany w art. 100 § 1. Podobnie jak wszyscy zatrudnieni w naszym kraju pracownicy, członkowie korpusu służby cywilnej obowiązani są wykonywać polecenia służbowe przełożonych. Jednak w świetle art. 77 ust. 2 u.s.c. obowiązek wykonywania poleceń jest dla nich obowiązkiem wzmożonym, ponieważ w razie ich subiektywnego przekonania, że polecenie jest niezgodne z prawem lub zawiera znamiona pomyłki, są oni zobowiązani do poinformowania o tym na piśmie przełożonych. W razie pisemnego potwierdzenia są oni zobowiązani polecenie wykonać. Przepis ten w pewnym sensie zwalnia członków korpusu służby cywilnej od odpowiedzialności z tytułu wykonania polecenia noszącego znamiona pomyłki czy też bezprawnego (ale nieprowadzącego do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia). Jeśli chodzi o zakres przedmiotowy obowiązku wykonywania poleceń, to nie różni się on zasadniczo od zakresu, jaki dotyczy pracowników podlegających wyłącznie art. 100 § 1 k.p. Polecenia, bez względu na rodzaj nawiązanego stosunku pracy, powinny nie wykraczać treściowo poza określone w umowie bądź w innym akcie warunki pracy, tj. rodzaj, miejsce, czas pracy itp. Podobnie należy nadal uznawać, że polecenia powinny dotyczyć pracy i być zgodne z przepisami prawa oraz umową lub innym aktem kreującym stosunek pracy. Czasem na tle wydanego polecenia może dojść pomiędzy pracownikami, a wydającym polecenie przełożonym do nieporozumień na tle interpretacji przepisów i ewentualnych ich sprzeczności, lub nie, z prawem. Przepis art. 77 ust. 2 u.s.c. służy rozwiązywaniu takich problemów, przyznając przełożonemu decydujący głos w względzie. Zważywszy na fakt, że członek korpusu służby cywilnej związany jest obowiązkiem przestrzegania prawa, na tle stosowania przepisów nierodzących problemów interpretacyjnych nie powinno jednak dochodzić do rozbieżności stanowisk pomiędzy nim a przełożonym. W literaturze wskazuje się, iż zawinione niewykonanie przez członka korpusu służby cywilnej polecenia władzy służbowej, co do którego istniał obowiązek jego realizacji, stanowi podstawę jego odpowiedzialności dyscyplinarnej, a jeśli to doprowadziło do powstania szkody - także odpowiedzialności materialnej. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego polecenia pracodawcy mogą mieć charakter sformalizowany w postaci zarządzenia przewidującego obowiązek przestrzegania przez członka korpusu służby cywilnej określonych procedur. Postępowanie tego członka niezgodne z tymi procedurami, z powołaniem się na odmienną praktykę, stanowi naruszenie jego obowiązków. Podporządkowanie poleceniom nie jest jednak bezwzględne. Ustawa o służbie cywilnej w art. 77 ust. 3 wprowadza zakaz bezwzględny wykonywania poleceń, których wykonanie prowadziłoby do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. W takim przypadku członek korpusu służby cywilnej obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić pracodawcę. W wyżej opisanej sytuacji pozycja prawna członka

korpusu służby cywilnej jest bardziej klarowna. Ma on obowiązek odmowy wykonania polecenia sprzecznego z prawem karnym (prowadzącego do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia) bez jakichkolwiek z tego tytułu sankcji ze strony pracodawcy, (zob. Helena Szewczyk, Stosunki pracy w służbie cywilnej, Oficyna 2010)

Sąd Apelacyjny w ww. uzasadnieniu nadmienił, iż okoliczności pozwalające na ocenę zasadności odwołania w świetle art. 77 ustawy o służbie cywilnej pozostawały poza sporem. Obwiniony bowiem dwukrotnie otrzymał polecenie służbowe, którego wykonania odmówił uznając, iż to nie leży w jego kompetencji, możliwościach, a także jest poza jego doświadczeniem. Istotnym jest, iż po potwierdzeniu poleceń na piśmie obwiniony odmówił ich wykonania. W tym zakresie brzmienie art. 77 ustawy o służbie cywilnej jest jednoznaczne, jak stwierdza wspomniany powyżej ust. 2 art. 77 ustawy o służbie cywilnej jeżeli członek korpusu służby cywilnej jest przekonany, że polecenie jest niezgodne z prawem albo zawiera znamiona pomyłki, jest on obowiązany na piśmie poinformować o tym przełożonego. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia jest obowiązany je wykonać. W konsekwencji należy przyjąć, w sytuacji wątpliwości co do zasadności powierzonych mu zadań i następczego ich pisemnego potwierdzenia przez przełożonego, członek korpusu zobowiązany jest je wykonać. Tylko w przypadkach wymienionych w ust. 3 powyższego artykułu 77 członek korpusu służby cywilnej może nie wykonać polecenia. Jednakże na tą okoliczność obwiniony się nie powołał. Zatem uznano, że powód dopuścił się naruszenia obowiązku członka korpusu służby cywilnej. Powód nawet nie podjął próby realizacji powierzonych mu obowiązków, stąd tym bardziej podnoszone przez niego argumenty, jakoby nie miał ani kompetencji, ani doświadczenia nie zasługują na aprobatę.

W ocenie z dnia 25 lipca 2014r. z uwagi na powyższe okoliczności, tj. odmowę wykonywania poleceń przełożonych oceniono powoda w kategorii „rzetelność i terminowość” na „znacznie poniżej oczekiwań”. W uzasadnieniu wskazano, iż jakkolwiek przyjęte obowiązki powód realizuje terminowo i rzetelnie, to jednak w lipcu 2014r. dwukrotnie odmówił wykonania polecenia służbowego. W podsumowaniu podkreślono, iż powód do sierpnia 2013r. bardzo dobrze wypełniał swoje obowiązki, po tej dacie czterokrotnie odmówił przyjęcia zakresu obowiązków, a w lipcu dwukrotnie odmówił wykonania poleceń służbowych, co nakazuje ocenić jego postawę pracowniczą jako naganną.

Powyższe spowodowało, zgodnie z zasadami oceny, ogólną negatywną ocenę okresową powoda. Ocenę negatywną wystawia się bowiem, jeśli chociaż w jednej kategorii częściowej dokonano oceny na poziomie znacznie poniżej oczekiwań.

Powód został poinformowany o kryteriach oceny, o oczekiwaniach i celach do osiągnięcia.

Dnia 29 lipca 2014r. powód wniósł sprzeciw od tej oceny. Nie został on uwzględniony, o czym poinformowano powoda 12 sierpnia 2014r. W terminie, tj. w dniu 25 sierpnia 2014r. powód wniósł odwołanie do sądu.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództwa T. K. przeciwko (...) w G. w sprawie odwołania od oceny okresowej wyrokiem z dnia 9 marca 2016 r., oddalił powództwo. (Sygn. akt (...))

Na skutek apelacji powoda od ww. wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 9 marca 2016 r., sygn. akt (...)w sprawie odwołania powoda od oceny okresowej, Sąd Okręgowy w Gdańsku – VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 23 września 2016 r. rozpoznał apelację powoda, sygn. akt (...) podtrzymując negatywną ocenę, oddalił apelację.

(**dowód:** karta zakresu obowiązków k. 92 akt osobowych powoda cz. B; dokumentacja dotycząca odwołania od oceny okresowej, k. 97 akt osobowych powoda cz. B; ocena okresowa, k. 102 akt osobowych powoda cz. B; dokumentacja dot. postępowania dyscyplinarnego, k. 3-4 akt osobowych powoda cz. C – orzeczenie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej ,wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku , Wyrok Sadu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 09 2016r.)

Pismem z dnia 25 maja 2017 r. powód na podstawie art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r., Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, wniósł do Dyrektora (...)w G. o przedłożenie propozycji pracy.

Następnie powód z uwagi na to, iż nie otrzymał propozycji pracy, jak również odpowiedzi na wniosek z dnia 25 maja 2017 r., pismem z dnia 12 czerwca 2017 r. skierowanym do Dyrektora(...)w G. wezwał do usunięcia naruszenia przepisów prawa i przedstawienia propozycji pracy, powołując się na art. 165 ust. 7 ww. ustawy.

W piśmie powyższym powód wskazał, że zgodnie ze wskazanym przepisem Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Ponadto powód nadmienił, iż od dnia 1 marca 2017 r. jest pracownikiem Krajowej Administracji Skarbowej. W związku z tym i z treścią powyższego przepisu powód podał, iż oczekuje, że Dyrektor przedstawi mu propozycję pracy.

(**Dowód:** wniosek o przedłożenie propozycji pracy, k. 8-9; wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, k. 10)

Pismem z dnia 7 czerwca 2017 r., z-ca Dyrektora (...) w G. wyznaczył powodowi do 31 sierpnia 2017 r. miejsce wykonywania obowiązków służbowych w Dziale Postępowania Celnego w Delegaturze w G. (...) w G..

Jednocześnie poinformowano powoda, że zgodnie z art. 170 ust. 1 pkt 1 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej – wobec braku przedstawienia propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, stosunek pracy wygasa z dniem 31 sierpnia 2017 r. Powód pracował w procedurach celnych i na dzień 31 05 2017r. dyrektor pozwanej uznał obsadę w tym zakresie za wystarczającą w związku z reorganizacją, nadto miał na uwadze negatywną ocenę okresową powoda i odmawianie wykonania poleceń przy ewentualnej propozycji pracy w komórce gier i akcyzy .

(**Dowód:** pismo z dnia 7 czerwca 2017 r. z-cy Dyrektora (...)w G., k. 11, zeznania za pozwanego T. S., k. 274-277 (nagranie czas: 00:59:43-01:29:00))

)

Pismem z dnia 11 lipca 2017 r. z-ca Dyrektora (...) w G. odpowiadając na pisma powoda z dnia 25 maja 2017 r. oraz z dnia 12 czerwca 2017 r. poinformował, iż będąc zobowiązany do prowadzenia polityki kadrowej realizowanej w ramach planu finansowego jednostki, nie może spełnić powoda oczekiwań i przedstawić propozycji służby lub propozycji pracy.

W piśmie powyższym wskazano, iż obowiązek zapewnienia właściwej obsady kadrowej nałożony na Dyrektora(...) z dnia 2 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej dotyczyły zarówno odpowiedniej liczby pracowników i funkcjonariuszy, jak i doboru pracowników i funkcjonariuszy do realizacji zadań, zgodnie z kwalifikacjami i przebiegiem dotychczasowej pracy i służby. Propozycję pełnienia służby mundurowej w KAS mogły otrzymać tylko te osoby, które będą realizować zadania przewidziane dla Służby Celno-Skarbowej, bowiem ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej wprost wskazuje katalog zadań, które mogą wykonywać wyłącznie funkcjonariusze.

Pozwany, zgodnie z art. 165 ust. 7 ustawy Przepisy wprowadzające Krajową Administrację Skarbową, brał pod uwagę przebieg dotychczasowej pracy lub służby, w tym mając na uwadze prowadzone postępowanie dyscyplinarne przeciwko powodowi, a w konsekwencji ukaranie powoda, jak również negatywną ocenę okresową.

(**Dowód:** pismo za-cy Dyrektora (...) w G. z dnia 11 lipca 2017 r., k. 12; zeznania powoda, k. 270-274 (nagranie czas: 00:05:36-00:59:42); zeznania za pozwanego T. S., k. 274-277 (nagranie czas: 00:59:43-01:29:00))

W okresie od lutego do września 2017 r.(...) w G. ogłosiła 72 nabory do pracy w (...)oraz podległych urządach skarbowych w tym 58 naborów na zastępstwo.

Były to nabory na stanowiska wspomagające w rozumieniu Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej i w większości na zastępstwo.

Jedynie ogłoszenie z dnia 12 maja 2017 r. na stanowisko informatyka w drugim dziale wsparcia informatycznego w (...) w G. dotyczyło stanowiska specjalistycznego w służbie cywilnej, na stanowisko to powód nie posiadał kwalifikacji.

(**Dowód:** informacje dotyczące etatów/potrzeb kadrowych, k. 33-35; ogłoszenia o naborze, k. 110-287; zeznania powoda, k. 270-274 (nagranie czas: 00:05:36-00:59:42))

Wynagrodzenie miesięczne powoda, obliczone jak ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, za okres ostatnich trzech miesięcy jego zatrudnienia wynosiło 4272,36 zł brutto.

(Dowód : zaświadczenie, akta osobowe nienumerowane)

Przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy Sąd oparł się na treści załączonych do akt sprawy i zgromadzonych w aktach osobowych powoda dokumentów.

Dowody z dokumentów, w zakresie w jakim posłużyły do ustalenia stanu faktycznego, Sąd uznał za wiarygodne, gdyż nie budziły one wątpliwości, wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały, tworząc spójną i logiczną całość, uzupełniały się z treścią przesłuchania stron .

Dokumenty urzędowe w postaci wyroku i uzasadnienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku , orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej, wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku sąd ocenił na mocy **art. 244. § 1** kpc stanowiącego , że dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. § 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów urzędowych sporządzonych przez podmioty, inne niż wymienione w § 1, w zakresie zleconych im przez ustawę zadań z dziedziny administracji publicznej.

Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 kpc, zgodnie z którym dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie, treści dokumentów strony postępowania nie kwestionowały.

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego oparł się także na zeznaniach przesłuchanych w charakterze strony powoda oraz za pozwanego T. S., którym dał wiarę w zakresie bądź zgodnym ze sobą, bądź uzupełniającym się i zgodnym z treścią załączonych dokumentów, w jakim tworzyły one logiczną całość z pozostałymi dowodami.

W ocenie Sądu zeznania powoda w większości zasługiwały na wiarę, w zakresie w jakim były logiczne i konsekwentne i zgodne z treścią dokumentów, jednakże zasadniczo zeznania powoda nacechowane były subiektywną oceną faktów, powód uważa , że brak było przesłanek wygaśnięcia stosunku pracy , jednakże sąd orzekający stanowiska powoda nie podzielił mając na uwadze przebieg dotychczasowej pracy powoda .

Powód sam potwierdził, iż w 2012 roku w referacie akcyzy kierownik tej komórki wystawił mu ocenę negatywną. Powód wskazał, iż odwoływał się od powyższej oceny, jednakże Sąd podtrzymał tę ocenę. Jednocześnie powód potwierdził, iż wówczas otrzymał upomnienie, ostateczny wyrok zapadł w 2015 r.. Wskazał, iż były to dwa zdarzenia, pierwsze polegało na niewykonaniu polecenia, gdyż nie był w stanie go wykonać i ukarano go negatywną oceną

okresową oraz w postępowaniu dyscyplinarnym. Natomiast drugim zdarzeniem było niewykonanie za kierownika jego obowiązków, tj. wykonania sprawozdania półrocznego z pracy całej komórki. Powód podał, że za te dwie rzeczy został ukarany łącznie, dostał negatywną ocenę okresową oraz za te same zdarzenia wszczęto postępowanie dyscyplinarne.

Następnie powód podał również, że w 2013 r. odmówił podpisania zakresu obowiązków, bowiem miałby mieć taki sam zakres obowiązków jak na najwyższych stanowiskach.

Zeznania za pozwanego dyrektora T. S. Sąd uznał za wiarygodne, bowiem były logiczne, konsekwentne i uzupełniające się z treścią dokumentów. T. S. wskazywał na okoliczności ustalenia kryteriów warunkujących przedstawienie propozycji zatrudnienia, bądź pełnienia służby zgodnie z art. 165 ust. 7 ustawy Przepisy wprowadzające Krajową Administrację Skarbową, w szczególności czy pozwany uwzględnił posiadane przez powoda kwalifikacje, przebieg dotychczasowej służby oraz dotychczasowe miejsce zamieszkania powoda w związku z dokonywanymi naborami na stanowiska pracy od lutego 2017 r.

Potwierdził, iż w przypadku powoda zgodnie z art. 165 ust. 7 ustawy Przepisy wprowadzające Krajową Administrację Skarbową brany był pod uwagę przebieg dotychczasowej pracy, w szczególności wskazując na przeprowadzone postępowanie dyscyplinarne, które toczyło się przeciwko powodowi, a w konsekwencji ukaranie powoda, czy uzyskaną negatywną ocenę okresową.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo T. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu powód wystąpił przeciwko pozwanej (...) w G. i wniósł o nakazanie przywrócenia do pracy poprzez złożenie pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia uwzględniające kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z art. 77 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 2018, poz. 1559) członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany wykonywać polecenia służbowe przełożonych (ust. 1). Jeżeli członek korpusu służby cywilnej jest przekonany, że polecenie jest niezgodne z prawem albo zawiera znamiona pomyłki, jest on obowiązany na piśmie poinformować o tym przełożonego. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia jest obowiązany je wykonać (ust. 2). Członek korpusu służby cywilnej nie wykonuje polecenia, jeżeli prowadziłoby to do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o czym niezwłocznie informuje dyrektora generalnego urzędu (ust. 3).

Zgodnie z art. 165 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r., Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r., poz. 1948 ze zm.), pracownicy zatrudnieni w izbach skarbowych stają się, z zastrzeżeniem art. 170, pracownikami zatrudnionymi w izbach administracji skarbowej i zachowują ciągłość pracy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Stosownie do treści art. 165 ust. 2 ww. ustawy pracownicy zatrudnieni w izbach administracji skarbowej otrzymują, nie później niż do dnia 28 lutego 2017 r., pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulega ono zmianie. Brak informacji w tym terminie jest równoznaczny z powierzeniem wykonywania obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu, z zastrzeżeniem ust. 4.

Zgodnie z art. 165 ust. 3 powyższej ustawy, pracownicy zatrudnieni w izbach celnych oraz urzędach kontroli skarbowej oraz funkcjonariusze celni pełniący służbę w izbach celnych albo w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych stają się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, z zastrzeżeniem art. 170, odpowiednio pracownikami zatrudnionymi w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, zwanych dalej "jednostkami KAS", albo funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej, zwanymi dalej "funkcjonariuszami", pełniącymi służbę w jednostkach KAS i zachowują ciągłość pracy i służby. W sprawach wynikających ze stosunku pracy i stosunku służbowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z treścią art. 165 ust. 7 ww. ustawy, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, **która uwzględni posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby**, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Art. 170 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej stanowi, iż stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają:

1) z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby;

2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, jednak nie później niż dnia 31 sierpnia 2017 r.

Pracownik albo funkcjonariusz, któremu przedstawiono propozycję zatrudnienia albo pełnienia służby, składa w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania oświadczenie o przyjęciu albo odmowie przyjęcia propozycji. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby. (art. 170 ust. 2 ww. ustawy)

W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wygaśnięcie stosunku służbowego funkcjonariusza traktuje się jak zwolnienie ze służby. (art. 170 ust. 3 ww. ustawy)

W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracownikom oraz funkcjonariuszom przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3. (art. 170 ust. 4 ww. ustawy)

Przepisu ust. 4 nie stosuje się do pracowników oraz funkcjonariuszy, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy. (art. 170 ust. 4a ww. ustawy)

Przepisów ust. 1 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których mają zastosowanie przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605 i 1807). (art. 170 ust. 5 ww. ustawy)

Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do pracowników, o których mowa w art. 167 ust. 1. (art. 170 ust. 6 ww. ustawy)

Pracownicy, o których mowa w art. 167 ust. 1, oraz funkcjonariusze pełniący służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, którym nie zostanie złożona propozycja określająca nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby w terminie do dnia 31 maja 2017 r., otrzymują pisemną informację o braku propozycji. (art. 170 ust. 7 ww. ustawy)

Przepisy wskazanej powyżej ustawy nie regulują trybu odwoławczego w sprawach wygaśnięcia stosunków pracy pracowników wymienionych w art. 170 ust. 1 pkt 1, a więc w sprawie znajdują zastosowanie regulacje ogólne kodeksu pracy.

Zgodnie z art. 63 k.p. umowa o pracę wygasa w przypadkach określonych w kodeksie oraz w przepisach szczególnych.

W sprawie do czynienia mamy z wygaśnięciem stosunku pracy z mocy przepisu szczególnego.

Zgodnie z art. 67 k.p. w razie naruszenia przez pracodawcę przepisów niniejszego oddziału, pracownikowi przysługuje prawo odwołania do sądu pracy. W zakresie roszczeń **stosuje się odpowiednio przepisy oddziału 6 niniejszego rozdziału.**

Każdemu pracownikowi, którego stosunek pracy wygasł z mocy prawa przysługuje prawo odwołania do sądu pracy, czy to w sytuacji, gdy wygaśnięcie stosunku pracy ma miejsce z mocy przepisów kodeksu pracy, czy to przepisów szczególnych, brak podstaw do różnicowania sytuacji prawnej pracowników, których stosunek pracy wygasł czy to z mocy przepisów kodeksu pracy, czy to ustaw szczególnych, wszystkim tym pracownikom przysługuje odwołanie do sądu pracy.

Wygaśnięcie stosunku pracy następuje ex lege, jednakże przepis nie przewiduje roszczenia pracownika o dopuszczenie do pracy w sytuacji, gdy pracodawca błędnie zakwalifikował zdarzenie, na mocy którego miałyby dojść do wygaśnięcia stosunku pracy.

Na podstawie art. 67 k.p. pracownik może skierować do sądu pracy pozew o przywrócenie do pracy lub o odszkodowanie, stosując odpowiednio art. 56 i n. Pracownik natomiast nie może w takiej sytuacji domagać się wynagrodzenia za gotowość do pracy (art. 81 § 1). Nie może też zastępować roszczeń przewidzianych w art. 67 roszczeniem o istnienie stosunku prawnego. Żądanie ustalenia istnienia stosunku pracy na podstawie art. 189 k.p.c. nie jest alternatywnym sposobem ochrony przysługującej z mocy art. 67 k.p. w razie naruszenia przez pracodawcę przepisów o wygaśnięciu umowy o pracę (por. wyrok SN z 20 marca 2008 r., II PK 211/2007, LexisNexis nr 2032177, OSNP 2009, nr 15-16, poz. 193). Odpowiednie stosowanie, o którym mowa w art. 67, pozwala nie tylko na wystąpienie z roszczeniami przez pracownika, wobec którego pracodawca uznał wygaśnięcie stosunku pracy na mocy zdarzenia powodującego owo wygaśnięcie, lecz także na złożenie stosownego pozwu przez osobę uprawnioną do świadczeń wynikających z art. 632 w razie śmierci pracodawcy. (tak Małgorzata Gersdorf komentarz, por. też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2010r. I PK 77/10 „Naruszenie przez pracodawcę przepisów o wygaśnięciu stosunku pracy, o którym stanowi art. 67 k.p., polega na odmowie dalszego zatrudniania pracownika, będącej skutkiem wadliwego uznania, że wystąpiło zdarzenie powodujące ustanie tego stosunku. Taka odmowa powoduje wygaśnięcie stosunku pracy a pracownikowi przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy lub o odszkodowanie. W takim przypadku początkiem terminu określonego w art. 264 § 2 k.p. jest dzień, w którym pracodawca odmówił dalszego zatrudniania pracownika.” OSNP 2012/3-4/34

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania, przez powoda zostały podniesione zarzuty arbitralnego nieprzedstawienia propozycji dalszego zatrudnienia lub służby w trybie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Istotne w niniejszej sprawie jest to, iż wyniku postępowania dowodowego, sąd ustalił występowanie przesłanek z art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r., Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej. Zgodnie bowiem z treścią art. 165 ust. 7 ww. ustawy, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, **która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby**, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Strona pozwana wskazywała na przebieg dotychczasowej pracy powoda, a w toku postępowania zostało ujawnione, iż przeciwko powodowi toczyło się postępowanie dyscyplinarne. Powyższe zostało wyjaśnione w toku postępowania przez dyrektora pozwanej przesłuchanego w charakterze strony, jak również dokumenty poświadczające powyższe, które znajdują się w aktach osobowych powoda. Ponadto przedstawione przez pozwanego oferty pracy dotyczą głównie pracy na zastępstwo, zaś jeżeli chodzi o stanowisko pracy wsparcia informatycznego, powód nie posiadał wymaganych

na nie kwalifikacji. Należy mieć na uwadze fakt , iż propozycje pracy miały być składane do 31 05 2017r. , a zatem co do zasady ten okres czasowy powinien dotyczyć również ofert pracy.

Wobec powyższego uznać należy , iż przebieg dotychczasowej pracy powoda i sytuacja kadrowa pozwanego w spornym okresie opisana przez dyrektora pozwanej uzasadnia nieprzedstawienie propozycji pracy lub służby z mocy art. 165 ust.7 cytowanej ustawy przepisy wprowadzające KAS, a zatem pozwany wykazał zasadność swojego stanowiska .

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 56 § 1 kp a contrario w związku z art. 67 k.p. w punkcie I wyroku oddalił powództwo, jako nieuzasadnione.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

O powyższych orzeczono na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).